

VLAAMSE POËZIEDAGEN, jaarlijkse bijeenkomst van dichters en andere poëzieliefhebbers uit Noord en Zuid.

In oorsprong zijn de Vlaamse Poëziedagen het initiatief van priester Basiel de Craene, zelf ook actief als dichter en toneelschrijver. De eerste dag vond plaats op 2 augustus 1937 in Bachte-Maria-Lerne. Vanaf 1938 vormt de pastorie van Merendree (Geerolfsval) het decor voor de poëziemanifestatie die, gezien het onverhoopte succes, over twee dagen is gespreid. Vooral in de eerste jaren na de Tweede Wereldoorlog vormden de Vlaamse Poëziedagen een uitgelezen gelegenheid voor de ontmoeting van uiteenlopende groepen dichters. Aan de ene kant is

er de confrontatie van katholieken en vrijzinnigen, in het verzuilde Vlaanderen een allesbehalve vanzelfsprekende aangelegenheid. Aan de andere kant is er de toenemende discussie tussen traditionele en modernistisch-experimentele dichters die ten dele bij die gelegenheid wordt gevoerd (onder anderen door Jan Walravens).

Na het overlijden van De Craene in 1956 ging de organisatie over in handen van een comité. De Poëziedagen werden een tijdlang georganiseerd in Wemmel en Meise, op initiatief van Vlaamsgezinde kringen ter plaatse die de Vlaamse aanwezigheid in de **randgemeenten** van Brussel ook cultureel wilden versterken. Van 1971 af keerden de dagen terug naar Deurle. Gaandeweg is de specifieke rol van ontmoetingsplaats echter gedeeltelijk verdwenen. Daarenboven is, in het spoor van De Craene's initiatief, een groot aantal gelijkaardige dagen georganiseerd. Toch blijven de Vlaamse Poëziedagen nog steeds belangrijk, vooral op grond van de uitreiking van een aantal literaire prijzen.

LITERATUUR: F. Meyland, *De Vlaamse Poëziedagen*, 1977.

DIRK DE GEEST